

"בזכותה התלמידים הכי קשים ייצאו עם בגרות"

מורי גיבורי התהילה

אלוף (מיל') עוזי דיין, יו"ר מפעל הפיס

הטקס המרשים של בחירת "המורה של המדינה", המתקיים זו השנה החמישית בשיתוף "ידיעות אחרונות", YNET, הסתדרות המורים ומפעל הפיס, הוא יום חג לחברה הישראלית. לפני 62 שנה יזם ישראל רוקח, ראש עיריית תל אביב, הגרלה כדי לאסוף כסף לבניית בית חולים. הוא ידע שהתושבים יקנו כרטיסים להגרה כי הם רוצים לזכות בפרס, אבל גם כי הם יודעים שבכל מקרה יושקע כספם במטרה טובה. כך הוקם מפעל הפיס.

גם היום אנו זוכרים שתפקידנו להשקיע בחברה הישראלית את כל הרווחים שלנו. אז, תפקיד מפעל הפיס היה לסייע להתגבר על מצוקת הבריאות, וכיום מניף הפיס את דגל החינוך ומקצה לו כ-80 אחוז מהרווחים.

כך השקיע מפעל הפיס בעשר השנים האחרונות: כ-4.8 מיליארד שקל בבניית 8,034 כיתות וגני ילדים, כ-201 מיליון שקל בהקמת 57 אלף עמדות מחשבים, כ-578 מיליון שקל בבניית 172 אולמות ספורט ומבנים קהילתיים, ועוד ועוד. אני מכטיח בערב חגיגי זה כי נמשך בדרך זו ואף נעלה משנה לשנה את ההקצאות לחינוך, רווחה ותרבות בישראל. היעד שלנו להגיע למי תן 2,000 מלגות בשנה לסטודנטים ללימודים מלאים לתואר ראשון.

אני מבקש להודות בשם כולנו למורים של המדינה. בשם התלמידים – שהחינוך נתון להם את ההזדמנות השווה האמתית היחידה בחיים. בשם המדינה – שיודעת שהחינוך הוא התשתית הלאומית הבסיסית לכל: לצמיחה כלכלית ולחוסן ביטחוני, לסגירת פערים וללכידות חברתית. בשם השוטרים, העובדים הסוציאליים, השופטים וצוותי שירות בתי הסוהר – שבצורת המורים הטובים היקף ורמת האלימות והפשע יורדת. בשמנו, ההורים שאוהבים את ילדיהם אבל לא תמיד משקיעים מספיק בחינוך ומטילים אחריות זו יותר ויותר על "מערכת החינוך". אנחנו מודים לכם על שאתם משקיעים בילדינו ולעיתים אף ממלאים את מה שאנחנו צריכים לעשות.

המורים המצטיינים של המדינה, אתם האליטה המשרתת העומדת ומנצחת בחזית החברתית החשובה ביותר של מדינת ישראל – החינוך.

עבור המורים והתלמידים בבית הספר שלה בבת ים, הזכייה של יפה הלוי כמעט מובנת מאליה. אותה, לעומת זאת, הפסטיבל קצת מביך: "כל מה שאני עושה נראה לי טריוויאלי"

ראובן וייס | צילום: אביגיל עוזי

מי שיכול להעיד אולי יותר מכל עד כמה ראוייה יפה הלוי (52) לתואר "המורה של המדינה", הוא אורי חבס. לא מדובר בקולגה וגם לא בתלמיד. חבס הוא איש חברת האבטחה, המופקד בשנים האחרונות על שער הכניסה לבית הספר. שלשום, יום לאחר זכייתה של הלוי, השכנים חבס קום והגיע לבית הספר כשבירד זר פרחים ענק בצבעי סגול ולבן. "מגיע לה", הסביר חבס את המחווה. "כבר שנים שאני כל היום עומד כאן בשער. רואה הכל. איך היא רודפת אחרי התלמידים שבורחים לגינה. בכמה סבלנות היא מדברת איתם, משכנעת אותם לחזור לבית הספר. לא לוותר על השיעור. בזכותה התלמידים הכי קשים כאן ייצאו עם בגרות. כששמעתי שהיא זכתה, ממש התרגשתי בשבילה. אם יש מורה שמגיע לה, זו היא."

בבית הספר הרתי לבנים על שם זבולון המר בבת ים, הלוי היא קונצנזוס. מספיק היה לראות את קבלת הפנים שנערכה עבורה כדי להבין שלא מדובר בעוד מורה. שלטי ענק בכל פינה; עשרות מורים ותלמידים נרגשים שקיבלו את פניה בתשואות; תי"פופי דרבוקה, קונפטי וסוכריות טובי. לרגע נדמה היה כי מדובר בטקס חגיגי מסורתי ולא במורה המגיעה למקום עבודתה.

32 שנים היא עוסקת בהוראה. 18 מתוכן בבי"ס השש שנתי (כיתות ז' ו"ב) על שם זבולון המר. במקצועה היא מורה למתמטיקה, אבל בשנים האחרונות בבית הספר היא מתמקדת בחינוך כיתות "תפנית" – הכיתות של התלמידים הקשים יותר מבחינה משמעתית. "אל תגדיר אותם 'קשים' או 'בעייתיים'", היא מב"קשת. "תכתוב שהם מאתגרים. האתגר שהם מציבים בפנינו, זה העניין כאן. זה הדבר הכי יפה. אלו תלמידים מדהימים שיש להם המון יכולות, והבעיה היא שלא גילו אותן."

מאחורי גבה מכנים את הלוי בבית הספר "השוטר אזולאי". כמו שייקה אופיר ז"ל, גיבור הסרט המיתולוגי, גם הלוי היא סוג של שוטרת חמה ואנושית בצורה יוצאת דופן. "זה מדהים", נפ"ר

עמת מיטל שעייבוקובו, יועצת בית הספר, "היא לא מוותרת על אף תלמיד. אף פעם לא מרימה ידיים".

הלוי נולדה וגדלה בבת ים. שלמה, בעלה, הוא העוזר כנגדה. 32 שנים הם נשואים, הורים לחמישה ילדים, אבל על פי שלמה תלמידיה של אשתו הם חלק בלתי נפרד מהמשפחה. "תסתכלי, כל", הוא מציג תמונה שצילם בטלפון הנייד שלו. "הנה יפה, באמצע קניות בסופרמרקט, עומדת ומדברת בטלפון עם אחד התלמידים שלה. מעוררת אותו לגשת לאיזשהו מבחן. צילמתי את התמונה הזו כדי שהיא תוכל לראות בעצמה שזה מה שהיא עושה כל היום. זה כל כך טבעי אצלה, שהיא אפילו לא שמה לב שבכל רגע היא עסוקה בתלמידים שלה. כמעט מדי ערב היא מבקשת שאסיע אותה ברחבי העיר, בכל מיני גנים ציבוריים. היא יודעת איפה התלמידים שלה יושבים, וניגשת כדי לשלוח אותם הביתה לישון, כי למחרת יש להם מבחן חשוב. מדי בוקר היא עושה לתלמידים סבב השכמות בטלפון. מוודאת שכולם יגיעו לבית הספר."

שלשום בבוקר נבחנו תלמידי כיתה י"א שמחנכת הלוי בבחינת המתכונת בלשון. למסתכל מהצד נדמה שהיא מתנוחה יותר מהם. נכנסת לכיתות, עוברת בין השולחנות, את זה מלטפת, את ההוא מחבקת, לזה שולחת חיך מלווה במילות חיזוק ועידוד.

"היא אכפתית, רואגת, ואתה מרגיש שהיא נלחמת בשבילך", אומר עליה אדי כהן (17), אחד מתלמידיה. "גם אם היא כועסת עליך, אתה יודע שזה מתוך דאגה. כדי שתלמד ותשקיע. היא נתנה לי מוטיבציה וחיוקה אותי. אם לא היא, לא הייתי עושה בכלל בגרויות. פשוט מורה מצוינת, אין לי מילים."

"אני טוטאלית", מודה הלוי. "זה אופי. בכל רבר שאני עושה, וכמוכן שגם בעבודה שלי. כל הפסטיבל הזה סביב הזכייה שלי אפילו מביך אותי. אני עושה משהו שאני אוהבת אותו ושאני נהנית ממנו, אז כל מה שאני עושה נראה לי טריוויאלי. בזכות התלמידים האלה אני שמחה ומאושרת. כ-32 שנים בקושי הח"רתי יום עבודה".